

Η χήρα μάνα και το καλάθι

Ζούσε, κάποτε, σ' ένα χωριό μία χήρα πολύ φτωχιά με το μοναχογιό της. Για να μεγαλώσει το παιδί της ξενοδούλευε κι επειδή έβαλε σ' αυτό όλο το μεράκι της, απ' τον καημό της, αποφάσισε να το σπουδάσει. Πήγε, λοιπόν, κι έπεσε στα γόνατα μπροστά στην Παναγία κι έλεγε: «Παναγία μου, αξίωσέ με, εμένα την αμαρτωλή να σπουδάσω το μοναχογιό μου». Έτσι, με χίλιες στερήσεις και προσευχές κατάφερε η φτωχή χήρα να σπουδάσει το γιό της γιατρό.

Κάποια μέρα, με το δίπλωμα στην τσάντα ξεκίνησε ο γιατρός να επισκεφτεί τη μάνα του, που είχε πιά γεράσει, για να την ευχαριστήσει. Η μάνα τον υποδέχτηκε με πολλή χαρά και με βαθιά ευγνωμοσύνη στην Παναγία, που την αξίωσε να πραγματοποιήσει το όνειρο της ζωής της.

Την άλλη μέρα, Κυριακή, πηγαίνει και ξυπνάει το γιό της και του λέει: «Σήκω, γιέ μου, να πάμε να ευχαριστήσουμε την Παναγία για την προκοπή σου.

Ο γιατρός όμως της αρνήθηκε να πάει στην εκκλησία, γιατί δεν πίστευε, όπως είπε, στα λόγια της και τα θεωρεί ξεπερασμένα.

Η μάνα φαρμακώθηκε, δεν είπε τίποτε, μόνο πήγε μονάχη της κι έκλαγε μπροστά στην εικόνα της Μεγαλόχαρης με ευχαριστία αλλά και πόνο. Όταν γύρισε στο

σπίτι, ο γιός της, ο γιατρός, τη ρώτησε: «Έ μάννα, τι κατάλαβες απ' τα λόγια της εκκλησίας, εσύ, αγράμματη γυναίκα;» Η χήρα δεν απάντησε, μόνο έπιασε ένα καλάθι από την αποθήκη και του λέει: «Γιέ μου, το πρωί δεν με άκουσες να ρθείς μαζί μου στην εκκλησία. Συγχωρεμένος να είσαι. Τώρα, όμως, θέλω να μου κάνεις μία άλλη χάρη και μη μου την αρνηθείς. Θέλω να πάρεις το καλάθι και να πάς στο ποτάμι να μου φέρεις νερό. «Μα με το καλάθι να σου φέρω νερό, μάννα; Τόσο τα 'χεις χαμένα»; λέει εκείνος. «Πήγαινε εσύ για το χατίρι μου, του απαντάει εκείνη, κι ό,τι θέλει ας γίνει».

Παραξενεμένος ο γιατρός πηγαίνει στο ποτάμι, βουτάει μέσα το καλάθι, το βγάζει και γυρίζει στο σπίτι με το καλάθι άδειο. «Να, μάννα, το καλάθι σου, όπως μου το 'δωσες. Σου την έκανα την χάρη. Βλέπεις εσύ να έχει νερό μέσα;», λέει ο γιατρός. «Ευχαριστώ, γιέ μου, που μ' άκουσες. Βλέπεις όμως εσύ το καλάθι όπως σου το 'δωσα»; Απαντάει η μάννα. «Έ ναί, μόνο που είναι βρεγμένο». «Βλέπεις λοιπόν, γιέ μου, ότι δεν είναι το ίδιο, όπως σου το 'δωσα; Το πήρες στεγνό, κατάξερο και μου το 'φερες μουσκεμένο. Έτσι κι εγώ πηγαίνω αγράμματη στην εκκλησία, δεν φέρνω τη σοφία της, αλλά είμαι δροσισμένη απ' τη χάρη της και αυτό με συντηρεί τόσα χρόνια και κατάφερα με τη χάρη Της να σε σπουδάσω.

Τότε κατάλαβε ο γιατρός ότι ο Θεός «εμώρανε την σοφίαν του κόσμου τούτου... και τα μωρά του κόσμου εξελέξατο...» κι έβαλε μετάνοια στη μάννα του και πήγαν ύστερα μαζί στην εκκλησία κι ευχαρίστησαν την Παναγία. ³

Πηγή: Περιοδικό «Παρά την Λίμνην», αναδημοσίευση: «Έκφραση», διμηνιαία έκδοση ιερού ησυχαστηρίου Αγίας Τριάδος, τ. 150, Ιανουάριος - Φεβρουάριος 2015

π. Ευέλθοντος Χαραλάμπους

<http://bitly.com/1C7q2kF>